

A keresztény tematika

Szerkesztőségük kérésére apámnak egy kevésbé ismert – és saját, önálló kötetében még meg nem jelent – tanulmányát küldöm el a *Forrás* olvasóinak, Illyés Gyula halálának 25. évfordulójára emlékezve.

Ezt az írást annak idején Földes Anna belevette a *Költő felel* című interjúkötetbe, bár nem interjú. Apám a *Teológia* című katolikus folyóirat felkérésére, Széll Margit „gondolatkeltő soraira” válaszul írta, röviden összefoglalva a hitről kialakított gondolatait.

Érdekes, hogy itt a hittel kapcsolatban egyedül egy prózai művét, a katolikus költészetről közzétett tanulmányát említi, pedig a keresztény tematika Illyés művében a korai időktől fogva jelen van, és újra és újra fölbukkan. Csak hirtelen eszembe szökő példaként említem *A ház végén ülök* természetben rejtőző isten alakját, vagy az édesapja halálára írt búcsúztatót – prédikátorok büszkesége lehetne ez a modern halotti beszéd –, vagy a *Megjelenik* és a *Hiány a kéziratban* versek bibliai jeleneteit, melyeket az új tárgyiasság erős fénynyalábja tesz háttorzongatóan időszerűvé, vagy a kései *Megláthattál volna* című verset, hol a halállal szembenező ember kér helyet a „Seregben”.

De nem szükséges művekre hivatkozni: a hit dolga, és annak pontos kimondása Illyés Gyulát ennél tovább vitte, igazi eretnekségre, a katolikus imák újrafogalmazására sarkallta, a közérthetőség érdekében. Nemcsak a *Hiszekegy* magyar fordításával volt elégedetlen, hanem a *Pater noster* kapcsán is – emlékszem – többször említette, hogy a „Mi Atyánk, ki vagy a Mennyekben” helyett itt „Mennyei Atyánk” volna a szabatos kifejezés.

Illyés Gyula egész műve és élete összhangban áll az itt röviden kifejtett meggyőződésével: ha emlékezünk rá, erre emlékezünk halála évfordulóján.

Illyés Mária